

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Helyben: Egész évre . 10 K	Vidékre: Egész évre . 12 K	Dr. HEBRONY JÓZSEF	Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél évre . . . 5 „	Fél évre . . . 6 „	Szerkesztő:	A lap megjelen
Negyed évre 2:50 „	Negyed évre 3 „	FRANK ZOLTÁN.	minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.			

Iparművészeti kiállítás és iparpolitika.

III.

A miskolci iparművészeti kiállítás olyan nagyszabásúnak és előkelőnek van tervezve, hogy már ezért is megérdemli a nagy közönség legszélesebb köreinek kiváló figyelmét és érdeklődését.

A művészi hatások, amelyek a szebbnél-szebb műipari tárgyak szemlélése közben a néző lelkét érintik, fölfrissítik az elméjét, kiszélesítik látókörét, nemesebbé, előkelőbbé teszik egész gondolkodását. — Mindezek által pedig beoltják lelkébe a honi iparpártolás hazafias kötelességérzetét.

Elsősorban is a legközvetlenebbül érdekelt osztályoknak kell tanulniok belőle: az iparos- és kereskedő-osztályoknak. Buzgón föl kell használniok e pompás kiállítás minden jelenségét a saját jól felfogott érdekeik; lelki finomodásuk, élelmességük, életrealitásuk előmozdítására.

Az iparos-osztálynak ez a kiállítás a következő tanulságokat nyújtja:

1. Az újabbkori ízlés, a *modern stíl* szín- és forma-kincsét megismerik és belátják, hogy egyszer már menekülniök kell az elnyűtt formáktól, megunt díszítményektől, az ósdi sablonoktól. Mert korunk rohamosan halad; hatalmas gazda-

sági és eszmeáramlatai, mint a sebes folyam árja, ellenállhatatlan erővel magával sodorja a népeket, nemzeteket. Amelyik élni akar, az megtanul az árral úszni és fentartja magát, megél, halad. De amelyik esőkönyösen meg akar állni, azt elsodorja az áradat, félredobja és kiveri a partra és otthagyja, mint haszontalan, gazdátlan tárgyat.

2. A *fejlett, választékos ízlés* bármely műtárgy értékét nemcsak fokozza, de megsokszorozza; mesterét pedig jómódhoz juttatja. Ez képes kapóssá tenni egy egyszerű műipari cikket, kiszorítván a többi, bár ugyanazon célra alkalmas, de ósdi kiállítású iparcikkeket.

Iparosaink művein a legtöbbször olyan bántó stiltalanságot, a stílek olyan zagyvalékát látni, hogy nemcsak a hozzáértő, de a gyakorlatilag jóérzékű laikus is megborad tőle. A legelsőrangú műipari cikkek láttára iparosaink magok érzik majd legjobban, hogy mennyire szükséges az önművelődés minden eszközt felhasználniok, hogy a haladó kortól végre el ne maradjanak.

3. A *magyar stílnak*, a magyar díszítmények alkalmazását megismervén, ösztönzést nyernek annak felkarolására. Sokan divatnak mondják ezt, pedig ez sokkal fontosabb, mintsem gondolnánk. A legválasztékosabb műipari tárgyakra megért-

hető, hogy a magyar díszítmény motívumai mily gazdagon fejleszthetők és mily pompásan illeszthetők be a modern stíl keretébe.

Az iparművészet világversenyében csak a jellegzetes stíli alkotásoknak van létjoga, jövője. A magyar iparművészetnek csak az ad önállóságot, az biztosíthatja jövőjét, ha a hazai talajból virágozik ki, ha a nemzeti érzés- és gondolatvilág szülötte. Már népek és nemzetek stíljének utánzása mulandó és értéktelen műtárgyak alkotására vezet. Mert a magyar műiparos a más nemzetek gondolatvilágából fakadt formakincseket nem érzi át, annak szépségeit kiemelni, éreztetni és így vele hatást elérni nem képes.

A magyar műipari termékek elsősorban a magyar közönségnek vannak szánva. Tehát a magyar műiparosoknak elsősorban a magyar díszítményeket, a magyar stílt kell művelni, fejleszteni és alkalmazni készítményeik.

Egyes nemzetek: olaszok, franciák, angolok, németek iparművészete azért jövedelmez milliókat, mert azon nemzetek kifejlesztették és tökéletesítették a saját nemzeti iparművészeti stílusukat.

4. Megismerheti, ellesheti az iparos-osztály a műipari tárgyak szolid készítményét, az abban nyilatkozó szerkesztési fogásokat. Ez olyan gyakorlati szempont,

TÁRCA.

Egy tehetséges asszony.*

Irta: Pekár Gyula.
(Folytatás).

— Hát nem egyszerre foglalkozott mind a négy művészettel? — kérdem, egy résen át széket tolván melléje.

— Oh nem a viláért sem! — felelt Madame Valéry meglepetten nézve rám. A festészetet kezdtem. Festettem, örömet leltem benne, de teljességgel semmi érdemet sem tulajdonítottam magamnak, mikor a Szalonban érmet nyertem. Magától jött az a hajlam s aztán el is múlt . . .

— Igen, épp a legszebb pillanatban hagyta abba. De miért?

* Mutatvány a Budapesti Ujságírók Egyesületének rövideen megjelenő Almanach-ából.

— Nem tudom . . . Mialatt festettem, sokat utaztam Oroszországban. Aztán Németországba költöztünk. Ott kedvet kaptam a zenéhez.

— Nagyszerű! és a festést teljesen abba hagyta.

— Teljesen. Úgy elfeledtem, mintha sose lett volna ecset a kezemben. Nem lettem volna képes többé a legegyszerűbb vázlatra . . . Egészen a zenének éltem. Észre sem vettem, hogy művészetet cseréltem. Ugyanazt fejeztem ki a zenében is, mint a festészetben . . .

— Persze, aztán elmúlt a zene is. Mi jött utána?

— Madame Valéry ismét elpirult egy kisé.

— A zene után . . . több évig tartózkodtam Oroszországban. Ott adtam magamat szobrászatra.

— Zene után és Oroszországban szobra-

szatra? — kiáltam, — hisz ha Oroszországot mondana, akkor még érteném, de ott a muzika éjszaka csak néces formatökély! . . . És nem volt nehéz az új művészetre való átmenet?

— A viláért sem! — felelt a szőke asszony és szeméi egy pillanatra szenvedélyesen csillantak fel. Egyszerre magától úgy jött a dolog, hogy szobrászkodni kezdtem . . .

— De mi indított rá, — micsoda véletlen?

— Nem tudom . . . mozogta Madame Valéry zavartan. — Megtetszett . . . Ez a művészet s híven műveltem, amíg . . .

— Amíg egyszer aztán ránt, úgy e?

— Igen . . . Visszaköltöztem Párisba s egy napon írni kezdtem . . . Önök ma azt mondják, hogy mindaz, amit ebben a négy művészetben létrehoztam, jó. Szörnyen csudálkozom rajta. Nekem sose volt semminemű ambícióm s nem tulajdonítok magamnak semmiféle érdemet. Festettem, zenét szerzettem,

Szelényi és Társa

könyvnyomdája és könyvkötészetében
Széchenyi-utca 34. szám. (A színházzal szemben)

bármily könyvnyomdai munkák: Takadalmi és béli meghívók, körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, zárszámadások, táblázatok, kimutatások, művek, levélpapír és borítékok, czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkék, névjegyek és itt fel nem sorolt egyszerű avagy több színben nyomandó munkák a legjutányosabb árak mellett és a legcsinosabb kivitelben készülnek.

Iskola-könyvek félvászon kötése 20 fillértől feljebb.

amely a szakjához értő iparos figyelmét soha el nem kerüli. Ezért bővebben fejtegetnem fölösleges.

5. Bepillantást nyerhetnek a *versenyképesség* titkaiba. Anyagi oldalról ez a legfontosabb szempont, mert a nemes verseny minden téren üdvös eredményre vezet. Ez sarkalja majd azokat az egyes iparosokat, akik éreznek magukban tehetséget a haladásra, a finomabb műipari tárgyak előállítására. Együttesen pedig megállapíthatják majd, hogy milyenek az igazán jóízű közönség igényei? Hogy milyen alakú, stílusú műtárgyak a keresettek? Hogy tehát melyik és minő kivitelű cikkekre kell súlyt fektetni, azoknak előállítására mintegy rávetni magukat? Hogy így a piacnak uraivá lehessenek és kiszoríthassák onnan a külföldi készítményeket.

Ezek lesznek az iparművészeti kiállításnak az iparosokra nézve nagyon fontos tanulságai.

(—ss.)

— **Országgyűlés.** A képviselőház keddi ülésén befejezték a vallás- és közoktatásügyi tárcsa költségvetését és már meg is kezdték az igazságügyi költségvetés tárgyalását.

A vallás- és közoktatásügyi költségvetéshez hozzászólt Trubinyi János és Rakovszky István, azután Berzeviczy Albert miniszter válaszolt a vita szónokainak. Kiterjeszkedett minden érdemleges kifogásra és eszmére, itt orvoslást, amott alapos vizsgálatot ígért, imutatta, hogy mennyi iskolát állít és megállapította azt a vonalat, ameddig az állam felügyeleti jogában elmehet.

A miniszter ezután Eötvös Károlynak válaszolt a magyar zenéről és a zeneakadémiáról mondott támadásaira. Kijelentette, hogy teljes szeretettel karolja föl a zene-művészet ügyét s magyar ember létére természetesen elsősorban a magyar stílusú zene iránt érdeklődik s tévesek Eötvösnek a zeneakadémiáról való információi.

Berzeviczy beszédében bár tapintatosan korigálta Eötvöst, azt azonban még ő sem állhatta, hogy az állam egyetlen nagy zeneiskolájában, a magyar királyi zeneakadémiában magyar szellem uralkodnék. Tanítják ott a magyar zene elméletét, hetenkint egy-két órában, a tárgy előadója igen jeles, képzett esztétikus, de ez nem elég arra, hogy a fiatal muzsikuszaink nemzeti szellemben nevelődjenek. A zeneakadémiában még mindig egy csomó német professzor van s a legfontosabb szaknak: a zeneszerzésnek sincsen magyar tanára. Koesler János tanítja a zeneszerzést, elismert érdemű tudós, európai hírű ember. A magyar stílust azonban nem taníthatja, mert erre tősgyökeres magyar ember való. Állítson a kormány párhuzamos katedrát erre a tárgyra és állítsa az elismert magyar zeneköltők egyikét ennek az élére.

A filharmónikusok is eléggé germanizálnak. Hangversenyek néha olyanok, aminek a meghódított német városokban — Strassburgban, Metzben — lehetnek a hivatalos koncertek a hetvenes évek végén.

A miniszternek a többség részéről zajos tetszéssel fogadták beszéde után általánosságban elfogadták a költségvetést, majd kisebb fölszólalások után részleteiben is.

A Ház ezután nyomban rátért az igazságügyi költségvetésre, melyet Rohonyi Gyula ajánlott. Bizony Ákos, a függetlenségi és 48-as Kossuth-párt megbízott szónoka és városunk jeles képviselője a költségvetés tárgyalása alkalmából pedig, nagy meglepetésére a Háznak, az esküdszéki bíraskodásnak bűnügyekben való megszüntetését ajánlotta, mert ez az intézmény, szerinte, nem vált be.

Bizony Ákos meglepetésszámba ment beszéde egyébként kivonatosan az alábbi volt:

Bizony Ákos nem fogadja el a költségvetést, nem annyira személyi tekintetből, mert az igazságügyminiszter szaktudásában megbízik,

hanem általános politikai okokból. Beszédét két részre osztja. Első részében a jogelőkészítés munkálatáról szól s az ügyvédi rendtartás reformját kritizálja, melylyel nem ért egyet. Helyteleníti a tervezett ügyvédi nyugdíj egyesülését. Az ügyvédség ars libera, melyet hivatali karrá tenni nem lehet. (Helyeslés a baloldalon.) Állami segély nélkül ez az intézmény ugy sem létesülhetne, már pedig az ellen a leghatározottabban tiltakozik, hogy az ügyvédi kar állami adományokért kunyoráljon. (Zajos helyeslés a szélsőbaloldalon.) Egyforma kvalifikációt sürget bírák és ügyvédek részére. Melegen üdvözli a polgári perrendtartás reformját. Az esküdszéket, mint igazságügyi intézményt helyteleníti, s csak mint politikai és sajtóvétségekben eljárót véli fentartandónak. Nálunk különben ez sem vált be s helyes lenne megszüntetni.

Ezt az intézményt a közlemény sem óhajtottta s nem is fogadta szívesen.

Ilyen széleskörű kiterjesztését senki sem óhajtottta.

Csak tisztán politikai és sajtóvétségekben óhajta fentartani az esküdszéket intézményét, de bűnügyekben semmiesetre, mert mindnyájan ismerjük társadalmunk szentimentalizmusát, mely indító oka azoknak a fölmentő ítéleteknek, melyek sehol megnyugvást nem keltettek.

Az esküdszékek, csak ha bizonyos foku jogi érzékkel és tudással bírnának, felelhetnének meg hivatásuknak. A bíróságok egy része pedig éppen arra törekszik, hogy a megalakulásnál a jogtudó rész essék ki. Mindenesetre reformok szükségesek e téren. A Kuria munkásságát bírálja és nem tartja helyesnek azt, hogy a választási ügyekben a Kuria bíralkodjék, mert ez nem fér össze a képviselőház tekintélyével. Nem helyes az sem, hogy a választói névjegyzékbe való fölvételre vonatkozólag a Kuria a végső fórum. Határozati javaslatot nyújt be, hogy a polgári perrendtartás reformjára vonatkozó törvényjavaslatot a kormány mielőbb terjessze a Ház elé. (Helyeslés balról.)

Az ülések napirendjére már kitűzték a honvédelmi költségvetést is.

Közjogi álm — közjogi valóság.

Írta: Kalmár Antal dr.

I.

Petőfinek az fájt, Petőfiben az forrott, hogy: egy nemzetnek két országa van — s e két országos nemzet a magyar.

szobrászkodtam és írtam, de mindezt csak azért, mert véletlenül úgy jött . . .

— És soha sem esett nehezére, hogy művészeteket mindig épp a legszebb ponton hagyta abba?

Soha! . . . kacagott a szőke asszony. Hisz akkor ma halálra kellene busulnom magamat! Ma már mind a négy művészet halott dolog reám nézve. Nem érdekelnek többet . . .

— Hogyan?

— Nem tudnék én többet se ecsettellel, se zenével, se vésővel, se tollal bánni. Kiment belőle . . . elfelejtettem . . . Ennek a furcsa kiállításnak az eszméje sem tőlem származik.

— Csodálkozva néztünk rá.

— Mi lesz hát most a legközelebbi művészet, amiben kiűnteti magát?

Madame Valéry szagokozólag mosolygott rajtunk.

— Ah édes uraim! . . . Nem foglalkozom én többé művészetekkel. Egészen más valami érdekel . . .

— Micsoda érdekl?

— Nem is merem önöknek elmondani, felelt a szőke szifnx szégyenkezve, — mert tudom, csak kinevetnek, vagy megvetnek . . .

— Az Istenért mondja!

— Nos tudják-e mivel foglalkozom most? A gazdasági vegytannal . . . De ime itt a férjem értem jött . . .

— Madame Valéry nyugodt arca szerel-

mesen derült fel. Felkelt s egy harminc év körüli vállas fiatal embernek nyújtotta a kezét, ki nagynehezen törtetett keresztül a frakkos hallgatóságban. A borotvált arcú idegen nagyon szép ember volt s kiejtése után (ítélve) ameriksínak látszott.

— Ah, ez az a híres amerikai vegyész! — suttogá valaki mellettem, — suttogá valaki mellettem, — ez hát a férje! . . .

Magunkra maradvá mi írók és kritikusok, csak álmélkodva néztünk egymásra. És még sokáig beszélgettünk e genialis asszony sokoldalú tehetségének a titka felől.

A Pars Monceum át jöttem hazafelé. Egy idegen úr haladt oldalomon, kivel véletlenül egyszerre jöttünk le a lépcsőn s ki nagy művész kalapját a szemébe csapva, csökönyösen hallgatott már jó ideje mellettem. Egyszerre idelgessen elnevette magát s megállt. Ránéztem: torzonborz, de dült arcú, szép férfi volt. Ahogy megszólalt, a kiejtéséről azonnal sejtettem, hogy csak orosz vagy lengyel lehet.

— Nos? kérdém.

— Igazán nagyszerű! — kacagott az idegen, — most látom csak, mennyit érnek ezeknek a párisi analitikus írónak a tudománya!

— Miért?

— Ön úgy-e idegen? Én is. Ön nem tudja az én nevemet, én se az önét. Ön valószínűleg elutazik, én már holnap elmegyek messzire.

Hisz csak azért jöttem el erre az estélyre, hogy még egyszer lássam . . . Nos én ismerem a Madame Valéry történetét — én Istenem, valakinek csak el kell mondanom, hogy milyen egyszerű ennek a szifnxnek a titka! Tudja-e, mi az ő sokoldalú tehetségének a magyarázata?

— Micsoda?

— Ah uram, — kiáltá az idegen — olyan végtelen egyszerű valami! . . . A szerelem! . . . Az a szerelem, ami a nőben aynyi tehetséget tud felébreszteni, amennyit a férfiben sohasem. Ez a tehetséges asszony mindennekfelett egy nagyon szerelmes asszony . . . Férfi talentumnál is sokra képes a szenvedély, — az aszszonynál mindenre. Az ő lelkük kimeríthetetlenül gazdag, — tehetségük tán nem tud úgy megindulni magától, mint a miénk, de ha szerelem érinti, felébred és csodákat mivel. Mi a Madame Valéry művészetének titka? Az, hogy először egy olasz festőnek a kedvese volt, aztán egy német zenészt szeretett, azta egy orosz szobrászt, . . . és végül egy francia író. Mindig a szerelem adott formát tehetségének s ez a forma addig tartott, ameddig a szerelem . . . Most azt a fiatal vegyészt, a férjét szereti s mint ahogy elfeledte a régi szerelmeit, elfeledte azokat a művészeteket is. Az asszonyok mindenre képesek, — Isten önnel . . .

En nekem pedig az fáj, én bennem pedig az forr, hogy országunk közjogának kétféle élete van: egy *álombeli*, meg egy *valóságbeli*, s e kétféle alkotmányos életet élő nemzet a magyar.

A kétországos magyart — Erdély uniójával — Kossuth Lajos egyországosossá tette. — ellenben alkotmányunknak több százados kétféle életére a papkévét Deák Ferenc tette föl a hatvanhetedik kiegyezéssel.

Független magyar királyság, a szuverén állami lét minden szükséges kellékével: ez az álombeli élet; a nemzeti existenciának legmegalázóbb meghódított tartományi színvonala: ez a valóságbeli élet.

Nevezetes azonban, hogy *ezt a kétféle életet ugyanazon egy törvény alapján éljük.*

De hat hogyan? Szent ez a törvény, vagy örült, hogy magyar kormányzati és államférfiak *ugyanazon dolgokban*, ugyanazon törvény alapján, homiokegyenest ellenkezően működ-hessenek? Az egyik működik Bécs javára, a másik az ország javára, s a forum mindegyik egyformán veri a mellét: enyém az igazság!

Általánosan bizonyítani, hogy ennél boldogabb közjogi állapot nem található sehol az ég alatt.

A 48-as törvényeket három nap alatt ütötte össze Kossuth Lajos, s tizenhét nap alatt törvények lettek belőle Nagyon kellett sietnünk, s így az Ausztriával való „közös érdekű viszonyokról”, (és jegyezzük meg jól: nem közös ügyekről) csak egy három soros szakaszt (1848 III. t. c. 13. §.) iktathattunk be Corpus Jurisunkba. Ezt a három soros szakaszt 1867-ben hatvankilenc szakaszba alító törvényre bővítettük ki. Ekkor már volt időnk, nem kellett nagyon sietnünk, s fundalgattuk is a törvényt 1865. dec. 10-iktől egész 1867. júl. 28-ikáig.

Nos, és mégis hogyan fundaltuk ki?

Akkeppen fundaltuk ki, hogy a törvényben hangsúlyozzuk ugyan országunk önállóságát és függetlenségét, de az ekkor es egyidejűleg megteremtett közös közjogi, illetve birodalmi intézmények *tették azt mégis lehetségessé*, hogy ez a függetlenség közjogunknak csak álombeli élete.

A valóságbeli élet pedig az, hogy a közös ügyeknek a megteremtésével a *magyar birodalom önálló állami élete*, — a közös delegációk által az *országgyűlés önrendelkezése*, — a közös birodalmi miniszterek által az ország önkormányzata, — a magyar udvartartás hiányával a nemzet *szuverén méltósága*, az osztrák állam adósságának önkéntes elváltásával, a közös vámterület és a közös jegybank teljességgel a *nemzet anyagi jóléte*, — a magyar külügyi képviselőnek, valamint a magyar hadseregnek német labon való hagyásával pedig a nemzet *ereje intézményileg semmissített meg*. De míg ennek dacára Tisza István és a többi osztrák partja azt hirdeti, hogy közjogunknak eddigi valóságbeli életében is erélyesül Magyarország teljes állami önállósága, — és ami fő: a kiegyezési törvény alapján jogszerű az eddigi valóságbeli élet: addig Bánffy és Apponyi azt hirdetik, hogy a kiegyezési törvény alapján — úgy, amint az eddig vegre-hajtatott — Magyarország közjogának csak álombeli élete van meg, a valóságbeli élete pedig — ugyancsak ezen törvény alapján — nem jogszerű, hanem csak túrt állapot.

Ilyen körülmények között azonban fölvet-hető a kérdés, hogy lehet-e abban a törvényben bölösesség, amely a felfogásnak ilyen el-remítő ellentétet tarja elébe? Ahol tehát nem a törvény szövege és szelleme, hanem az em-

bereknek bécsi vagy nemzeti felfogása, vérmér-séklete vagy éppen érdeke az irányadó és a parancsoló!

Minthogy azonban a törvény Magyarország önállóságát és függetlenségét — Tisza és aulikus társai szerint is — hangsúlyozza: ebből okszerűen következik, hogy Bánffy és Apponyi felfogásának van csak meg a közjogi jogosult-sága, — vagyis igazság szerint — mert tör-vény van rá . . . a magyar közjog álombeli életének kellene megvalósulnia.

De sajnós, mert nem így van. És hogy miként is van, hát arra cikkelyünk folytatásá-ban fogunk reá térni.

Pártoljuk a hazai fürdőket!

(Székely fürdők.)*

Írta: Sassi Nagy Lajos.

(Folytatás.)

Tusnád. A 650 méter magasságban fekvő Tusnád fürdő gazdagon meg van áldva természeti szépségekkel. Pompás fenyvesei, vadregényes kiránduló helyei (Szent Anna-tó, Solyomkő, Büdös barlang), remek balzsamos levegője, szénsavas-vasas vize, az alatta zúgva habzó Olt vize valósággal rabbá teszik az embert.

E pártját ritkító szépségeken kívül van aztán néhány belső jótulajdonsága is. A közönséget zsaroló vendéglő és egyéb monopolumok itt ismeretlenek. Általában a székely fürdők mind olcsók, patriarkálisak és nem nyújtanak alkalmat a hiú, költséges fényűzésre. A sok szálló, vendéglő, bolt, szabó, cipészüzlet stb. egészséges, jótékony versenyt idéz elő. A közönség szórakozására hatalmas tánc-terem, a cigányzene, az olvasó, társalgó- és zongoraterem, a tennis-pályák, a sétaterek, a kávéházak, a cukrászatok stb. Dícséretes tulajdonsága az intelligens nőközönségnek az egyszerű, izléses öltözködés. A máshol (kisebb helyeken is) tomboló örült divat és fényűzés — ahol a szépnem egészsége rovására egyebet sem tesz, minthogy napestig öltözködik — itt ismeretlen.

A szoba- és egyéb árak nagyjában meg egyeznek a borszéki és előpataki árakkal. Jó oldala, hogy kitűnő összeköttetése és vasúti állomása van.

Előpatak. Háromszék megyében a földvári vasúti állomástól egy órányira fekszik. A fürdőtelep vendéglőket, bázárokat, 600 jól berendezett vendégszobát, forrásfürdő berendezéseket magába foglaló házakból és szép villákból áll. Földött sétahelye 600 vendéget képes befogadni. A házakban, villakban 1—6 koronáig lehet csinos szobákat kapni.

E korrallalaladó fürdő páratlan hatású gyógyító vizén fölül vízgyógyító intézettel, svéd gimnasztikai teremmel, gyógykonyhával, vasláppal, lobogó, hideg s meleg fürdő kel is rendelkezik. Szép berendezése van Oerli-féle kúrákra. (A gyógykonyhán napi 3 koronáért kitűnő ellátást lehet kapni.)

Különösen ki kell emelnünk az előpataki József-forrás ama tulajdonságait, hogy erős, szénsavas vasas ásványvíz letére, nagymennyiségben tartalmaz oldósókat is, amiért a szegényvérűségben és idült zékrekedésben szenvedő elhízottakra ez a forrás specifikum. „E körülményre nem hívhatjuk föl eléggé a hazai szakkörök és a közönség figyelmét.”

Hankó dr., Kelen József dr., továbbá a budapesti és a bukar esti egyetemi professzorok ítélete szerint Előpatak a következő betegségeket gyógyítja föltűnő sikerrel: idült gyomor-és bélműködés, mindennemű emésztési zavar, gyomor-tágulás, béleuryheség, zsabák, kolikák, máj-és lép-daganatok, sargaság, epe- és vesekövek, altesti pangások, aranyeres bántalmak, méh-bajok, szegényvérűség, kimerültség, idegesség.

A fürdő minden tekintetben olcsó. Étkezni

* Ezt a tanulságos és hazafias irányú közleményt a székely Székely-Társaság a hazai s főleg székely fürdők pártolása céljából adta ki, melyet ezen szempontból mint most időszerűt, a szerző szíves hozzájárulásával leközölünk.

öt vendéglőben lehet s az ételek elkészítését a fürdőorvos ellenőrizi. A gyógykonyhán a reggeli, a négyfogásos ebéd s a két tál ételből álló vacsora 3 korona. Gyógy- és zenedíj 12 korona. A hideg fürdő 50—60 fillér, a meleg ásványvízfürdő ruhával 1 korona.

Szóvátá Marostorda vármegyében a szóvátai sósztőlak tövében terül el 560 méter magasságban. Vasúti állomása Sóvárád, ahonnan egy kocsin egy koronáért háromnegyedórai kényelmes úton érünk a fürdőbe.

A felső- és alsótelepen több mint száz szoba áll a vendégek rendelkezésére. Szállói s a Ferencendiek pompás bérháza kényelmes otthont biztosítanak. Nagyon jók és olcsók a telep körül épült villák és magánházak is. Olyan ez a fürdő a környezetével együtt, mint egy kis földi paradicsom. Tavai közül egyik szebb és hatásosabb, mint a másik. Ezek közül az Ilyés féle Medve-tó valóságos csoda. Ez 8 kat. hold kiterjedésű. Felülete sós és langyos, félméteres mélysége kellemesen meleg, két méternyi vize forró annyira, hogy a lebocsott tojás megfő benne, míg az alja ismét langyos. A hőfoknak ez a különös játéka, amelynek igazi okát a hazai és külföldi tudósok még nem deitették ki, páratlan az egész Európában. Hasonlóan pompás vizű a Mogyorósi-tó. Szakasztott olyan, mint a tenger vize, azzal a különbséggel, hogy ez sósabb, lágyabb és hatásosabb, ezenfelül árnyékos és portól mentes, mely utóbbi két tulajdonság szintén a tengeri fürdők fölé emeli. Nevezetes a Fekete-tó pompás reuma gyógyító iszapjával és a legelsőbb hideg úgynevezett „Géra”. A Géra makacs bajoknál az összes tavak gyógyító hatását fölülmúlja.

(Folyt. köv.)

Az olvasóközönséghez.

— Felhívás előfizetésre. —

Az Ellenzék

politikai és társadalmi lapra, amely Miskolc egyedüli függetlenségi parti lapja, előfizetéseket bármely naptól elfogadunk, önként értendőik, hogy az előfizetés mindenkor a megrendelés napjától számítatik.

Az Ellenzék

multja biztosíték a jövőre. Eddigi pályafutása alatt teljesített sajtó-szolgálatával a t. olvasóközönség elismerését és bizalmát megnyerve, nyugodt, erős és biztos lépéssel halad előre.

Az Ellenzék

politikai hitvallása a legtisztább és a legnemesebb függetlenség elveiben és eszméiben él.

Az Ellenzék

nem a pártok, kasztok, klikkek lapja, hanem a *nagyközönségé* s mint ilyen, mindig es mindenben a *közérdeket* szolgálja.

Az Ellenzék

legfőbb törekvése, hogy a lap tartalmát *közérdekű*, mindenki érdeklődését fölkelte és kielégítő közleményekkel gazdagítva, a sajtó *hassznos és nélkülözhetetlen* organumaként szolgáljon. — *Ugyancsak ezutal tudatjuk előfizetőinkkel, hogy lapunk ezután aliandoan 6—8 oldal terjedelemben fog megjelenni.*

Az Ellenzék

előfizetési ára helyben egy egész évre 10 korona, vidéken 12 korona, félévre 5 illetve 6 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér, illetve 3 korona. Egyes szám ára 8 fillér.

Megköszönve olvasóközönségünknek a multban tapasztalt szives pártfogását, folyton növekedő bizalmát és kitüntető elismerését; kérjük jóindulatú és hathatós támogatását továbbra is.

Egyidejűleg fölkérjük mindazokat, akik hátralékban vannak, sziveskedjenek hátralékaikat

mihamarabb beküldeni, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Hazafias tisztelettel:

az „Ellenzék“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

UJDONSÁGOK.

Nyomdászok mulatsága. A miskolci nyomdászok e hónap 14-én a Népkertben tartandó és kitűnő sikerűnek ígérkező hangversenyyel egybekapcsolt nyári táncmulatságukra a díszes meghívókat már tegnap szétküldte a rendezőség. Kik a mulatságra véletlenül meghívót nem kaptak és arra igényt tarthatnak, forduljanak az iránt a rendezőbizottság elnökei Szathmáry Lajos (Széchenyi-nyomda) vagy Janovits Ferenchez (Forster-féle nyomdában.)

Eljegyzés. Nagy Sándor m. á. v. hivatalnok eljegyezte Bodzásy Margitka urhölgyet.

Uj gazdasági tudósító. A földművelésügyi miniszter Komjáthy Andor miskolci lakost Miskolc város területére a gazdasági tudósítói tiszttel bízta meg.

Előléptetések a M. Á. V.-nál. A m. kir. államvasutak hivatalos lapja most közli azon előléptetéseket és kinevezéseket, amelyek a fizetésrendezésén és automatikus előléptéseken kívül történtek. Az előléptetések részben f. évi május hó 1-től, részben pedig aug. hó 1-től számítatnak. A miskolci vasuti tisztviselői karban előléptek a III. fiz. osztály I-ső fokozatába Koryóttékra: Siess Győző, Trautner Ignác, Ungár Samu főmérnökök. A III. fiz. osztály 2-ik fokozatából az 1-ső fokozatba előléptek: Záhorszky Kálmán és Lippay Béla főmérnökök. A III. fiz. osztály 3-ik fokozatából a 2-ik fokozatba előléptek: Kottner János főellenőr és Deutsch Manó főmérnök. A IV. fiz. osztály 1-ső fokozatában kórközlőkre: Eisler József ellenőr. A IV. fiz. osztály 2-ik fokozatából az 1-ső fokozatba előléptek: Politzer Győző hivatalnok, Dobos János ellenőr, Komáromy Gyula ellenőr, Spiegel Lipót mérnök, Vadnay László ellenőr, Jusa József hivatalnok és Auer Lajos mérnök. A II. fiz. osztály 3-ik fokozatából a 2-ik fokozatba előléptek: Zsifkovics Antal ellenőr, Bottka Atilla s. titkár, Lukács Ede ellenőr, Oroszlányi László ellenőr, Nador Benő mérnök, Szent Imrey József ellenőr, Cservinka Károly hivatalnok, Géczy István és Keszter Ádám ellenőrök. Az V. fiz. osztály 1-ső fokozatából a IV. fiz. osztály 3-ik fokozatába kinevezettek: Lackner Ferenc, Ferenczy Ignác, Gazda Béla, Lieszkovszky Kálmán, Krecsák József és Nemesványi Kálmán hivatalnokok ellenőrökké, Radnay Ferenc segédmérnök mérnökké, Szegő Adolf hivatalnokká. Az V. fiz. osztály 2-ik fokozatából az 1-ső fokozatba előléptek: Kalousek Antal, Szoboszlay Béla, Steffnovits István hivatalnokok és Stiglitz Frigyes s. mérnök. Az V. fiz. osztály 3-ik fokozatába kinevezettek: dr. Czellath Géza, dr. Diégelyi Géza, dr. Farkas Elemér, Szimányi Béla fogalmazókká Wittchen Emil és Palesch Béla segédmérnök. A VI. fiz. osztály 1-ső fokozatba előléptet Pósa Dezső hivatalnok s ugyanczen osztály 2-ik fokozatba Novák Emil hivatalnok.

Az iparművészeti kiállítás biztosítása. A kiállítási iroda, mely a főtitkár lakásán (Széchenyi-utca 80 sz., telefon 203.) a közönségnek naponként déli 12—3-ig áll rendelkezésére, tegnap megkötötte a kiállítási tárgyak tűz ellen való biztosítását. Az iroda már előzőleg felszólította az összes helyben képviselt biztosító intézeteket s minthogy ezek mind egyformán magas tarifát ajánlottak föl, sorshuzás útján döntöttek el, mely intézettel kössék meg a biztosítást. A sors az Első Magyar Ál-

talános Biztosító Társaságot jelölte ki, melynél a főtitkár a tegnapi napon 1000000 koronára biztosította a kiállítás anyagát.

Herman Ottó Lillafüreden. Herman Ottó, a kitűnő tudós, Miskolc volt függetlenségi párti képviselője, nejevel együtt több heti nyaralásra Lillafüredre érkezett.

Házasság. Károlyi Károly cs. és kir. főhadnagy f. hó 6-án, szombaton d. e. 11 órakor tartja esküvőjét az ág. ev. templomban Wegener Olga úrhölgygel, Wegener György miskolci selyemfestő gyáros leányával.

Jóváhagyott szabályrendelet. A borsodvármegyei közséki és körorvosok fizetéséről és magándíjazásáról szóló szabályrendeletet a belügyminiszter jóváhagyta.

Az ev. ref. főgimnázium új tornatanára. Az ev. ref. egyház tanácsa kedden tartott ülésében az ev. ref. főgimnázium tornatanarává Rászó Ferenc okleveles tornatanárt választotta meg.

Mályi pusztulása. Hétfőn Mályiban tűz pusztított — mely mint értesülünk — összesen negyven házat emésztett el. A lakosság körében az inség igen nagy, mivel a szegény munkás emberek mindennüket elvesztették s a leégett házak java-része biztosítva sem volt. Dr. gróf Haller József szolgabíró azonnal megindította a gyűjtést az inségbe jutott szegény nép segélyezésére melyre a máris jelentékeny összeg gyűlt egybe.

Közönetnyilvánítás. A multkori felhívásomnak, melyben a kath. híveket a helybeli minorita templom oltárainak megújítását és ablakainak festett üvegekkel való átalakítását célzó kegyes adakozásra szólítottam fel, Isten jóvoltából eredménye is lett, amennyiben tek. Grenyó Bertalan építész úr és kedves neje, szül. Kacsur Mária úrnő szívök nemes sugallatát követve, a szent Ferenc oltárának restaurálására kétszáz koronát kegyeskedtek adományozni. Fogadják az Isten dicsőségére hozott e nagy lelkű áldozatukért forró köszönetünk nyilváníatását. Miskolc, 1904. aug. 3. Bajay Amand, házfőnök.

A borsodmegyei gazdasági egylet igazgatósága szept. d. e. Miklós Ödön elnöklété alatt ülést tartott, melyben több kisebb fontosságú ügy elintézése után elhatározták, hogy a takarmány szűkösség miatt a gazdák marha állományára részére szállítandó takarmánynak önköltségen való szállítását fogják a kormánytól kérelmezni. Egyidejűleg kedvezményes marhasó kiutalásáért is kérelmet intéznek a miniszterhez.

A cséplőgép áldozata. Nagy Antal suhogyi lakosnak a cséplőgép munkaközben levágta a lábát. Gondatlanság, vagy hanyagság senkit sem teher. Jelenleg az Erzsébet kórházban ápolják, ahol megoperálása jól sikerült s így életének megmentése remélhető.

Uj műsor az orpheumban. Tizennégy személyből — 10 hölgy, 4 férfiből — álló gárdával folytatja augusztus 1-től előadásait Szirmai Andor, az orpheum igazgatója. Érdekes a műsorból a Stojanoff orosz csoport és a fővárosi orpheumból ismert Satalia nővérek előadása. Az orpheum tagjai még: Horváth Matild, Vidra Margit, Fleuron Fritzi, Szirmai Andor, Hígyesi Juska, Harsanyi Rezső és Ujbazi Paula. Karmester Martini M. Az előadások kezdete fél 9 órakor van.

A szurkáló katoná. Szedán délután egy eddig ismeretlen miskolci helyőrségbeli kőkatona Gerő György napszámot a Széchenyi-utcaban megszurta. Gerőt a mentők az Erzsébet-kórházba szállították. Gerő sebei nem életveszélyesek.

Athelyezés. Zsifkovics Antal máv. üzletvezetőségi ellenőrt a m. kir. államvasutak igazgatósága Losonc állomásra helyezte. Zsifkovics Antal, aki városunk közéletében is hosszú időn át agitálás részt vett; tagja volt városunk képviselőtestületének, a miskolci szövő- és borértékesítő egyesület felvirágzása, nagyrészt a Zsifkovics Antal nevéhez is fűződik. Felelős szerkesztője volt a Miskolcon megjelenő „Hatalás” vasuti szak- és szépirodalmi lapnak és a vasutasok családi naptárának. Zsifkovics Antal távozása alkalmából, mint értesülünk a miskolci üzletvezetőség tisztikara búcsuestélyt rendez tiszteletére.

Temetés. Kedden délután 4 órakor temették el a Széchenyi-utcai Máhr-féle házból, nagy részvét mellett, városunk egyik derék, hirtelen elhunyt polgárát, Mezey Pált. A holttestet Nyiregyházáról vasuton szállították Miskolcra. Délután két órakor a gyázház ulvara már egészen megtelt résztvevőkkel, akik között városunk köz- és társadalmi életének vezető férfai képviselve voltak. A koporsó mellett a mélyen sájtott család foglalt helyet. A temetési szertartást az ág. ev. egyház énekkarának gyászéneke vezette be. Majd Dubovay Béla ág. ev. lelkész mondott megható gyászbeszédet, melynek elhangzása után ismét az énekkar gyászéneke hangzott fel. Mezey Pált a mind-szentí ág. ev. temetőbe temették, ahol is a családi sírboltba helyezték el örök nyugalomra.

Öngyilkosság. Kedden délelben a Gyöngyvirág-utca 30. szám alatti házban öngyilkosság történt, mely ugyancsak felkavarta a különben csendes utca nyugalmát. Öngyilkossá lett egy hírhedt „pénzhamisító”, aki bujában felakasztotta magát kamrájának a gerendájára. Bereznay Pálnak hívják, 44 éves cukorka árus, 4 gyermek atyja volt az öngyilkos s annakelőtte sok dolgot adott a rendőrségnek, mivel rendszeresen fizte a „pénzhamisítás” mesterségét. Első ízben hat hónapot, majd 2 évet, legutóbb pedig 6 évet ült a fegyházban, ahonnan csak nem rég szabadult ki. Természetesen ez idő alatt a felesége elhagyta. Állítólag ez keserítette el annyira, hogy megvált az élettől. Mikor észrevették, már halott volt. Hulláját a mentők elszállították a kórház halottas kamrájába. — Érdekes, hogy a halálra szánt ember irásos rendelkezést is hagyott maga után, mit szó szerint itt adunk: „Ami kis pénzem van, fordítsassék a Ferkó flam ruházatására, Vajda János úrnál, Veres-templomnál szemben. 150.— korona a cukorládában, 28.— korona a zsebemben. — De a hűtlen feleségnek egy fillért sem. — Nesze isten: Itt van ezen alamizsnaképen idedobott hitvány, nyomorult élet! Add oda már másnak, hadd kioldják vele más is — a házbér kifizetve.

A megyei telefon kibővítése. A Mezőkövesdi megyei telefon Nyék, Emőd, Mezőkeresztes és Mezőkövesd községek érintésével immár elkészült és a törvényhatósági használatnak át is a latott. Amint halljuk e hét végén telefon az interurbán forgalomba is be fog kapcsoltatni s így a nevezett községekkel a nyilvános telefonállomásokról is lehet majd beszélni.

Az életunt. Tegnap Vanyó János boldvai lakos Boldván, eddig ismeretlen okból felakasztotta magát. Az eddelényi szolgabíróság az öngyilkossági körülmények kinyomozása végett a vizsgálatot megindította.

A Bükk-Egylet kirándulása. A Borsodi Bükk-Egylet aug. 7-én, vasárnap a kőlyukgályai kirándulás helyett egész napos kirándu-

lást rendez Egerbe. Indulás 6-án este 6 órakor az Erzsébet-térről Lillafüredre. Itt meghálás. 7-én reggel 6 órakor továbbmenetelés a Gyertyánvölgy, Thebe, Várhegy, Nagyegedén át Egerbe. Vissza vonaton. A távolság 40 km. Gyaloglás kb. 14 óra. Élelmet mindenki magával hoz. Vonatköltség 2 korona 40 fillér. Jelentkezni lehet 5-éig a vezetőnél, Czákó Emilnél (városi főpéztár). — Ötnapos kirándulás; aug. 11-én Árvaváralja, 12-én az 1600 m. magas Choc, 13-án a Porszéki-szakadékok, Baranyecshegy, 14-én Csorbató, 15-én Tátrafüred, Lomnici-csöcs. Élelemről kiki maga gondoskodik, elszállásolásra intézkedés történik a vezető: Galambos Nándor részéről. Jelentkezhetni aug. 5-éig Kühne Adolfnál (Első Magy. Bizt. Társ.)

Pályázat tanítói állásra. A noszvaji ev. ref. II. tanítói állásra Vadász István ref. lelkész pályázatot hirdet. A tanító fizetése az egyházi pénztárból 444 kor., államszegély 356 kor., 3 öl fa, szabad lakás. Kötelessége: az I. II-ik osztály tanítása, az első tanítóval felváltva, templomi és temetési szolgálat végzése. Orgona nincs. Pályázati határidő aug. hó 15. Az állás szept. 1-én foglalandó el.

Insektor a legerősebb rovarpor. Senki se dobja ki pénzét rovarirtónak nevezett s erősen hirdett szerekért, míg kísérletet nem tett a legerősebb rovarporral, az insektorral, hogy meggyőződjék arról, miszerint az insektor meg a legszívósabb életű álatokat is, mint a poloskát, svábbogarat stb. teljesen kiirtja, mert sokkal erősebb, mint az eddig feltalált legerősebbnek mondott rovarpor. 20, 40 és 60 kros csomagokban egyedül csak **Szabó Béla** drogériájában Miskolcon kapható.

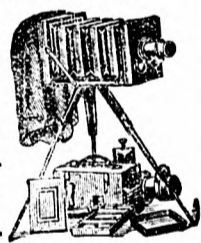
Intezeti fehérművek lányok és fiúk részére legnagyobb választékban és legjutányosabb árban Rosenbergy Gyula fehérmű és keplengye áruházában szerzedték be.

DUNKY FIVÉREK

— cs. és kir. udvari fényképezészek műterme —
MISKOLC Város háztér 20.

Országos hírű műtermek; vannak:
Kolozsvár, Miskolc, S.-A.-Ujhely és
Deésen.

Műkedvelők részére friss vegyszerek és minden kellékek kaphatók.

SZINHÁZ, IRODALOM.

Ocskay brigadéros Amerikában is színrekerült. Erről az érdekes ismertető cikk keretében a „Színház és Élet” e heti száma, mely 20 oldalon gyönyörű tartalommal jelent meg, melyből kiemeljük a következőket: A modern drámairodalom és a közönség, írta Trinár József; a békésgyulai Erzsébet-szobor felvétele alkalmából írt ódát, Szentmiklóssy Józseftől, a szobor felvétele és a leleplezési ünnep képei, Vilma hollandi királynéről közlő gyönyörű fényképes cikket; Déryné Miskolcon, siremlékével, a színházi hét, jegyzetek, novella, Gonda József dr. prologusa a hődméző-vásárhelyi színház megnyitása alkalmából, a szevillai borbély története Csörgő Gyulától, egészítik ki a szöveget, közli továbbá Felhő Rózsi, Rákosi Ferenc, Gonda József dr., Justus József arcképeit. A füzet 24 fillérért kapható minden lapelárusítónál.

Miskolci igazmondások.

Miskolc, aug. 4.

Kiss Mária Valéria házi ipari vándortanítónő neve már nem éppen ismeretlen városunkban. Pár hét óta van városunkban ez a derék,

szerény és munkás hölgy és amilyen csendes, éppen olyan közhasznú és népszerű működést űz azóta.

Terjeszti a magyar házi ipar kéz ügyességét olcsón és praktikusán.

Nagyon sok immár városunk úri családjai női tagjainak az a száma, kit a derék hölgy sok hasznos házi ipari ügyességre, tudományra megtanított, mely aztán a módosnak nemcsak hasznos és nemes szórakozás, hanem a szegénynek méz kenyérkereső ügyességévé és tudásává is válhatik.

Ilyenek a közönséges és pipere fonások, hánacs, forgács és szalmától; művirág-készítés, fa-díszmű munkák, szövés, hímzés, varrás és stb., stb.

Hetek óta terjeszti zajtalanul e közügyességi és gyakorlati hasznú tudományt e derék vándortanítónő városunkban és bátran mondhatjuk, hogy annak széles körben — s különösen a szegényebb rétegben a társadalomnak — kenyér- és jövedelemszerzésül való meghonosítása nemcsak kívánatos, de igazán áldásos is volna.

Hiszen olyan könnyen megszerezhető tudások és ügyességek ezek s olyan olcsón lehet velők annyi hasznos és jövedelmethozó portekákat teremteni, hogy igazán bűn meg nem tanulni, de még nagyobb bűn e részben csekély hajlandósággal bíró társadalmunkat arra reá nem szoktatni, különösen gazdasági előnyükre és gazdasági jövedelmét szaporító javunkra.

Mondjuk, hogy a tanítónő pár hete működik nálunk. De szeretne még pár hétig itt nálunk a delognak szolgálatot tenni.

Most még — talán e hó közepéig — a városnak ócska, városküzteri hazabau van szerény iskoláscsáka.

De ezt a hazát lebontják szeptember elsejére, mert a város azon a helyen építkezik és hát bizony azt se lehet megakadályozni.

De ha már így van, egyet mégis meg lehetne tenni minden áron, — hiszen olyan csekély ár kei ahhoz — hogy ha már Kiss M. Valéria onnan kénytelen is lesz kihurcolkodni, adjanak neki a házi ipari oktatás terjesztésének céljaira valahol az illetékes körök itt tartózkodása még további idejére is ingyen helyiséget.

Ugy tudjuk, hogy az iskola védnöke dr. Tarnai Gyuláné úrasszony, ez a derék, nemes lelkű hölgy.

Hát vetesse latba — bizony ilyen esetekben nagyon is jó néven vesszük — befolyásos férje urának nem mindig előnyösen ismert eredményét és befolyását s eszközöltessen ki e derék tanítónőnek továbbra is ingyen, oktatási helyiséget.

Megérdemli a cél és ügy is egyaránt ezt a kis érdeklődést.

Mi Kiss Mária Valériának, ügyét illetőleg, nem vagyunk érdekeltek; mert hiszen 50 fillérért megrendelt szalmakalapunkat se csináltatta meg még miníáig. De azért mégis igaz szívvel szegődtünk szószólóivá hasznos és nagy gazdasági szempontból olyan igen fontos munkásságának gyámolítására, éppen csakis: az ügy miatt!

Más!

Azt mondják, drágaság van országszerte és városunkban is.

Hát hiszen halljuk, de sőt tudjuk is saját tapasztalásunkból is.

Bár ugyan igaz az is, hogy ma, mikor az egész világ egy város és egy vásár, hát a drágaság is *relatív* fogalom az *inséggel* együtt.

Mind a kettő, — ha ugyanis a vásárlás legfőbb anyag-alapja, a *pénz* meg van hozzá — míg a világforgalom közlekedési eszközei nem nivellálják a szűkös vidékek terményhiányát az idej bő termésű vidékek fölös termésével.

Hát akkor aztán — ha pénz van, pedig a pénz ilyenkor olcsó és így bővebben is van általában is — mindjárt vége az *inségnak*, meg a *drágaságnak* is.

A nagy keresletet helyrebillenti az újból megteremtett *nagy kínálat*.

Azért mondjuk tehát, hogy mai napság szükség, drágaság szinte rövid idejű, *ideiglenes* fogalmak.

Hanem persze körültekintő városban az

ilyen időkbén kettős éberség volna ám a feladata a hivatott hatóságoké, hogy t. i. e címen ne harácsoljanak túl az *élelmes úszkedők* a közönség terhére és rovására.

Mert ha már bajnak eléggé a nyakunkon ül a drágaság, akkor, mikor legelő-hiány miatt a marha olcsó, a jó termés miatt a buza is nemkülönbön olcsó, hát legalább is *drágaság címén ne süssenek* olyan *subtilis kócsi nemeslyéket*, mint aminőket nálunk sütnék.

Ugyan kérem, tessék csak őket egyszer *hatósági szemmel is megnézni, megnézni*, (vagy ez a törvényes rend már tán ki is ment a divatból!?) hogy minő *alkalmi kényszer-piacot is rendeznek* be nálunk sokféle rendű és *szabott árú és szabott mértékű* élelmi cikkek árusításával a közönségnek kényszerhelyzetbe készítésével gyarapodó s az *alkalmi harács* kínálkozó idejét megragadó kapzsi üzerek.

Most ha már drágaság van, ne engedjék drágábbá tenni még azt is, aminek *rendes mérték szerint* is elég bőségesen szép az ára.

Teszem kiíri, zsemlye, meg stb. élelmi szernek.

Más!

Olvasom a derék Bükk-Egyletnek igazán dicséretes törekvéseit, melyet állandó kirándulásával a turisztika és idegen forgalmunk fellendítése, fellendítése érdekében napról-napra fokozódó buzgalommal elkövet.

És amint ezt a lapokban olvasván, a feltett gyönyörködve, úgy pár hét előtt egyik vasárnapon és a délelőtti gyorsvonaton hazánkba — Miskolcra — érek, hát a vasúti állomáson *egy hordár*, a vasút előtt meg összesen két, azaz két fiukeres volt *szolgálatban* csupán.

Persze az egy hordár az útasok kiszolgálásában sok zavart és bosszúságot okozva, kipdesett-kapdosott, a két vasúti inspektor tartott fiukeres úr már azt sem tette, mert azt a közönség kapdosta széjjel, azaz kétfelé.

Kérdem aztán bosszusan a posztoló rendőrt, — mert a villamos is csak hol jó, hol nem, hát arra is ugyan várhat, főleg ha siet az ember — hogy:

— Hát maguknál hány kocsis úrnak kell a vasútnál posztolnia?

— Négynek! — válaszolja.

— Hat hol a *hivatalos 4 kocsi*?

— Már elment! — válaszol gúnyorosan, szinte örvendve, hogy az ember ilyen fatálisan kényelmetlen és bosszús helyzetbe jut, pakkal megrakva, távol egy idegen forgalmat, ipart és kereskedelmet hajszoló várostól.

Pedig ha jól tudom, a gúnyoros rendőr úrnak talán-tán inkább is a telefonhoz kellett volna menni s berendelni a városból Miskolcon, a vasútnál lehetetlen helyzetben ácsorgó idegen útasoknak *legalább még azt a két kocsi*, melynek *ott kellett vón lenni*.

De hát persze az ilyen készségben még elgömbülne a rendőr úrnak nemcsak bajos lába jártában, hanem még inkább kecses szájacskája is a telefonba való beleszólaiban.

Haj! haj! . . .

Mikor is leszünk még mi nem annyira nagy, mint inkább is *rendes, nagy város*? . . .

Egynémely.

C S A R N O K.

Professzor úr Ámor.

— Regény. —

Az „Ellenzek” számára írta: Horkay Elemér.

(Folytatás.)

Melanie szelíden elmosolyodott, Marossy dr. pedig folytatta:

— Tudtam azonban azt is, hogy az ilyen fiatal hölgyeknek a külszine csak tett-tett, mert a legügyesebb posztoló talentum sem képes belőlük a nőiést, a leányos naivitást kiirtani s így nem volt mas orvosság, mint a cinizmus fegyverével fölényre jutni a szép elfőntél megvetése fölött s megnyilatkozásra bírni a lélek gaz hangjait. Most — fejezte be Marossy —

hogy kegyed szemében megláttam a könnyek csillogó gyöngyszemeit, hogy észrevettem a leánylélek őszinte megnyilatkozását s ön kénytelen lévén, a tudomány talárjának képzelt miszticizmusát levette azzá válni, aminek az első pillanattól fogva tartottam: egy bájos, fiatal és érző szívű leánykává, most, ha kedve tartja beszélgethetünk tovább tisztelt barátnője, Beldyné sorsáról.

Dr. Dormándy Melanie amint az orvos elhallgatott, valóban nem tudta magyarázatát adni annak az érzelm-chao-znak, mely lelkében tobzódott. Nem tudta, vajjon igyekezzék-e visszanyerni előbbi fölényét és megmagyarázni ennek az úrnak, hogy ő bár nem tartozik a reformátor, hypermodern doktorkisasszonyok közé, de viszont nincsenek a lelkében holmi gyöngébb hurok sem, melyekre appellálni lehetne, vagy pedig mondja meg a szemébe ennek a szerinte léha embernek, hogy ő reá legkisebb hatással sincsenek az ilyen férfiaságot tettető, amor-mollhangon eluttogott jóakarató oktatások, melyek oly bűn ellenében, mint amilyent dr. Marossy Pál Beldynével szemben elkövetett, védelmül nem szolgálhatnak.

Ki tudja, hogy mily fordulatot adtak volna e társalgásnak ama szavak, melyek már ott lebegtek Melanie ajkain, ha véletlenül be nem lép Marossy dr. inasa, aki várakozásteljesen állt meg az ajtóban s olyan könyörgő tekintettel nézett gazdájára, mintha azt akarta volna mondani, hogy „a doktor úr méltóztassék közelebb fáradni, mert neki discreté mondanivalója van.”

— Pardon! — mondta Melanie felé fordulva az orvos és a szolgálóhoz közeledett, aki fontoskodó s kissé zavart arccal sügött néhány szót dr. Marossy fülébe.

Professzor úr Ámor pillanatra szinte elsápadt attól a néhány, a fülébe sügött szótól, de aztán hirtelen összeszedve magát, intett az inasnak, hogy távozzék, majd pillanatnyi gondolkodás után Melanie felé fordult.

Valami sajátságosan lágy, szinte elérzékenyült arckifejezéssel nézett a fiatal leányra, a ki nem is sejtette azt a tusát, melyet az orvos magával vívott, egykedvűen forgatta egy angol folyóirat lapjait; s csak akkor eszmélt fel merengéséből, amikor Marossy dr. megszólította:

— Nagysád! . . . Egy sajátságos, különös kérelemmel kell önhöz folyamodnom . . . vendégem érkezett, akit nem lehet elutasítanom . . .

— Akkor megyek! — mondta Melanie s felvette a pamagról napernyőjét. Marossy dr. azonban közbevetésként:

— Nem kérem, nem lehet. Annak a vendégnek nem szabad önt látni . . .

— Hát akkor mit tegyek?

Marossy dr. pillanatra habozott, de aztán a terem szerű szoba egyik nagy ablakának függönyvel fődött fülkéjére mutatott s nem minden zavar nélkül mondta:

— Talán ide méltóztatnék!

A meggondolásra nem volt idő, mert a vendég, aki ügylátszik megunt az előszobában való várakozást, kopogtatott az ajtón. Dr. Marossy Pálnak még csak annyi ideje maradt, hogy a függönyöket, melyek mögé Melaniet rejtette, elrendezze, aztán belépett — Beldyné!

Beldyné amint belépett, fűrkészve nézett körül a szobában, aztán a maga sajátságos, gyerekes, gyorsbeszédű modorában megszólalt.

— Egyedül vagyunk? . . . No te szép csávába sodortál engem Pali . . . Most persze,

mikor mindenki elhagy, akkor te is hátat fordítasz nekem s úgy teszel, mintha semmiről sem tudnál.

— De asszonyom, hiszen én nem tehetek róla . . . próbált szöhoz jutni Marossy, de Beldyné dem engedte.

— Persze! Most „asszonyom“ vagyok, de bezzeg a fürdőn nem tudtál elég becéző nevet reám rakni.

Az orvos úgy érezte, hogy ég a talpa alatt a föld s leirhatatlan kínosan érintette, hogy ezt a beszélgetést végighallgatja az a fiatal leány, aki azért lépte át az ő agglégéy lakásának a küszöbét, hogy azért a nőért exponálja magát, aki most a lehető legleplezetlenebbül beszél arról a szerencsétlen fürdői flirtről.

(Folyt. köv.)

Nyilt-tér.

Sarg-féle Szappan
az úrnak és hölgyeknek
Glycerin.
a bőrt fehérré
és gyöngéddé teszi.
Mindenütt kapható.

Sarg-féle Glycerin-szappan

úgy felnőtteknél, mint gyermekeknél a leggyöngébb korban a legkitünőbb tisztítószernek bizonyult. Ismert tekintélyek, mint dr. Hebra tanár, Schauta, Frühwald, Breus, Károly és Gusztáv, Schandlbauer stb. által a legjobb eredménnyel használtak.

Sok pénz!!

400 koronáig kereshetnek minden rangu egyének havonként, riziko nélkül, mellékhereset gyanánt. Bővebbet A. B. 61. alatt Annoncen Bureau des „Merkur“ — Stuttgart, Schwabstr. —

Értesítés.

A közóhajnak megfelelően, a volt Terménycsarnok helyiségeit egy modern

emeleti kávéháznak

alakítottam át s azt e hó 30-án, azaz szombaton délben megnyitom.

Célom a kávéházi közönségnek egy minden tekintetben kellemes szórakozási helylyel szolgálni. Szolid kiszolgálatról gondoskodva leend. — Azon reményben, hogy ezen új vállalatom a t. közönség rokonszenvére talál, maradok magamat becses jóindulatukba ajánlva, kiváló tisztelettel

Feljárt a föntcáról!

Czeizler Adolf
szállodás.

1756. sz.
1904. tk.

Árverési hirdetés.

A Rudobányai Hitelszövetkezet végrehajtónak (mint az országos központi hitelszövetkezet tagja), továbbá Juhász Ferenc, Rudobánya község, Schvarcz Sámuel, Tóth Lajos, mint ezennel kimondott csatlakozóknak Tiszlavicz János végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében az árverés 2500 korona tőke követelés, ennek 1901. nov. 25-től járó 7% kamata 122 korona 10 fillér végrehajtási már megállapított, továbbá 1000 korona tőke, ennek 1902. május 1-től járó 7% kamatai és 76 korona 10 fillér már megállapított és az ezuttal 74 korona 75 fillér és még felmerülő költségeknek, valamint a csatlakozók követeléseinek kielégítése végett az edelényi kir. járásbíróház területén levő Rudobánya község határában fekvő s a rudobányai 35. sz. tkjvben B. 3. 5. 9. a. Tiszlavicz János, Takács Jánosné, Tiszlavicz János, kk. Tátrai József, András és István nevén álló 49. hrsz. 69. ö. i. sz. egész belsőre a végreh. törv. 156. §-a értelmében 398 koronában, továbbá a rudobányai 34. sz. tkjvben foglalt A. I. 2-7. 9-13. sorsz. úrbéri teleknek B. 4. a. Tiszlavicz János nevén álló felerészére 269 kor. 50 fillér kikialtási árban az alábbi feltételek mellett elrendeltetik s erre határidőül 1904. évi augusztus hó 27-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki Rudobánya községházához.

Árverési feltételek.

1. Az ingatlan esetleg a kikialtási áron alul is eladatik.
 2. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsértékének 10% át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban kiküldött kezébe letenni.
 3. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az árverés jogerőre emelkedésétől számítva az első 15 nap alatt, a másodikat 30 nap alatt, a harmadikat 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az edelényi kir. adóhivatalnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.
 4. Vevő köteles az ingatlan terhelő és az árverés napját követőleg az esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.
 5. Vevőnek a vételi bizonyítvány az előterjesztési és utóajánlati határidő elteltével fog kiadatni, minek alapján vevő birtokba léphet. A tulajdonjogilag bekebelezésre csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog elrendeltetni.
- Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. tc. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.
6. Vevő tartozik az ingatlanokat a birtokba lépés napján tűzkár ellen biztosítani.
- Edelény, 1904. május 20-án, a kir. bíróság, mint tkvi hatóság.

Kamrich, kir. albiró.

UJDONSÁG!

50 fill., 1 korona, 150 fill. és
2 koronás nyakkendőkben
specialista

ROSENBERG BÉLA

úri divatüzlete

MISKOLC, Széchenyi-utca 20.

Ferenczi B. könyvkereskedésével
szemben.

UJDONSÁG!